

Op weg naar een circulaire economie

De vraag naar producten zoals melk, vlees en eieren, en daarmee de vraag naar diervoeder, blijft de komende decennia stijgen. Oorzaken hiervan zijn de groei van de wereldbevolking en de stijgende

welvaart in Aziatische landen zoals China en India en in Zuid-Amerika. Het beslag op grondstoffen en natuurlijke hulpbronnen zal drastisch toenemen door deze ontwikkeling. Om ervoor te zor-

gen dat we ook op de langere termijn over voldoende grondstoffen beschikken voor onze voedselproductie, moeten we nog meer het accent leggen op een duurzamere productie.

Het besef groeit dat de voorraden basisgrondstoffen en mineralen wereldwijd eindig zijn. Als mensheid moeten we er zuiniger mee omspringen. Meer bedrijven en sectoren richten zich op beter (her)gebruik van grondstoffen en op de kringloopgedachte achter de zogeheten circulaire economie. Deze economie wint aan terrein, en aan maatschappelijke en politieke belangstelling en betekenis.

In 2014 concludeerde ontwikkelingsorganisatie Oxfam dat Nederland wereldwijd het best scoort met haar voedselvoorziening. Het eten is relatief goedkoop. Volgens Oxfam dankt ons land de voedselzekerheid aan de beschikbaarheid van voldoende zoet water, vruchtbare landbouwgrond en de aanwezigheid van een sterke, omvangrijke voedingsindustrie. Deze industrie is sterk exportgericht; ongeveer tweederde van de productie gaat de grens over. De totale agrarische export bedroeg in 2014 80,7 miljard euro. De exportwaarde van vlees was 8 miljard euro, die van zuivel 7,7 miljard euro. Ongeveer een kwart gaat naar Duitsland en ruim driekwart blijft binnen de EU.

De Europese diervoederindustrie herwaardeert jaarlijks ongeveer 3,5 miljoen ton product afkomstig uit de levensmiddelenindustrie tot diervoeder. In Nederland verwerken de bedrijven samen rond 220.000 ton voormalige voedingsmiddelen. Hierbij moet je denken aan eten dat bijvoorbeeld vanwege productiefouten niet meer geschikt is voor consumptie (brood, koekjes, ontbijtgranen,

chips, snoepgoed). Tevens blijven er bij de voedselproductie bij- en reststromen over. Denk hierbij aan onder meer aardappelschillen, bietenpulp, bierbostel, patatsnippers. Door hun hoge voederwaarde zijn het prima grondstoffen voor diervoeders. Deze zijn samen goed voor ca. 10% van alle grondstoffen die de diervoederindustrie verwerkt. Verbruik in diervoeder voorkomt dat (voedings)waarde verloren gaat. De nutritionele kennis leidt ertoe dat voor dezelfde voedingswaarde steeds minder grondstoffen nodig zijn. Ook efficiëntie helpt bij het reduceren van voedselverspilling, immers een betere voederconversie leidt tot minder verbruik van nutriënten.

Bij het verder verduurzamen van de productie- en consumptie van voedsel zullen de acties gericht zijn op drie sporen:

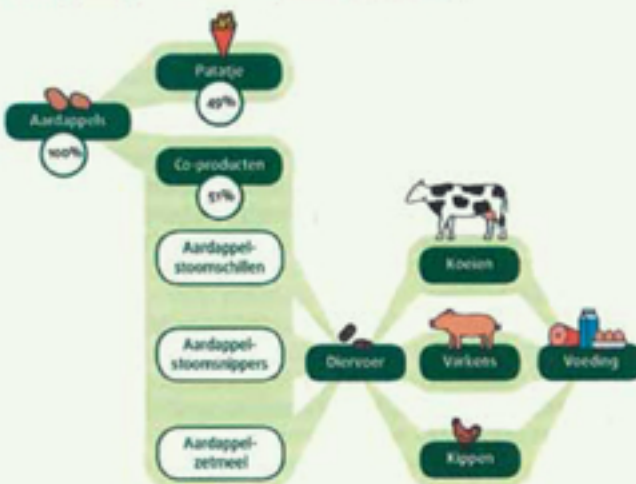
1. Verminderen van voedselverspilling
2. Efficiënter produceren
3. Aanpassen van de consumptie

De Nederlandse diervoederindustrie heeft altijd al oog gehad voor het zorgvuldig omgaan met mineralen en kringlopen. Circulaire economie is daarom voor hen ook geen nieuw begrip.

Ook in de toekomst zal de diervoederindustrie blijven zoeken naar nieuwe grondstoffen die passen binnen de kringloopgedachte. Daarnaast kan de Nederlandse diervoederindustrie met haar kennis van efficiënt en veilig voedsel produceren, internationaal nog een toegevoegde waarde leveren.

Bron: Nevedi

Van patatje tot vlees, zuivel en eieren

Nevedi